

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

Rok V.

WARSZAWA, dnia 25 kwietnia 1939 r.

Nr 9.

T R E Ś Ć:

I. OCHRONA I INSPEKCJA PRACY.

	Str.
Poz. 98. Okólnik Nr 12/39 M. O. S. z dn. 21.IV. 1939 r. Nr Pin. 1b/0-9 w sprawie wykazów wizytacyjnych	114

II. ZATRUDNIENIE I MIGRACJA.

Poz. 99. Rozporządzenie M. O. S. z dn. 23.III. 1939 r. wydane w porozumieniu z Min.: Spr. Wewn., Skarbu, Sprawiedliwości, W. R. i O. P., Roln. i Ref. Roln., Przem. i Handlu oraz Komunikacji o uzupełniającym wykazie samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, podlegających opłacie na Fundusz Pracy (Dz. U. R. P. z dnia 25 kwietnia 1939 r. Nr 37, poz. 241)	115
Poz. 100. Zarządzenie M. O. S. z dn. 6.IV. 1939 r. o zmianie wykazu ekspozytur wojewódzkich biur Funduszu Pracy („Monitor Polski” z dn. 15 kwietnia 1939 r. Nr 87, poz. 198)	115
Poz. 101. Pismo okólne M. O. S. z dn. 19.IV. 1939 r. Nr Pzm. 11 A/15-9/Z w sprawie wliczenia zwrotu opłat, przewidzianych w art. 15 ustawy o Funduszu Pracy	116

III. UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE.

Poz. 102. Rozporządzenie M. O. S. z dn. 6.IV. 1939 r. w sprawie zmiany siedziby Ubezpieczalni Społecznej w Ciechanowie (Dz. U. R. P. z dnia 21 kwietnia 1939 r. Nr 36, poz. 239)	116
---	-----

IV. OPIEKA SPOŁECZNA.

Poz. 103. Zarządzenie M. O. S. z dn. 6.IV. 1939 r., wydane w porozumieniu z M. Spr. Wewn. i Min. Skarbu w sprawie zaliczenia niektórych miejscowości woj. śląskiego do klasy A w zakresie zaopatrzenia inwalidzkiego („Monitor Polski” z dnia 24 kwietnia 1939 r. Nr 94, poz. 213)	117
---	-----

V. ZDROWIE PUBLICZNE.

Poz. 104. Rozporządzenie M. O. S. z dn. 31.III. 1939 r. o obowiązkowym wykonywaniu praktyki lekarskiej w gminach wiejskich i w niektórych miastach (Dz. U. R. P. z dnia 18 kwietnia 1939 r. Nr 35, poz. 224)	117
Poz. 105. Zarządzenie M. O. S. z dn. 23.III. 1939 r. o zmianie instrukcji z dn. 1.VI. 1931 r. dla wojewódzkich władz administracji ogólnej w sprawie udzielania koncesyj na zakładanie aptek na obszarze b. zaboru rosyjskiego („Monitor Polski” z dn. 24 kwietnia 1939 r. Nr 94, poz. 211)	118

VI. SPRAWY OGÓLNO-ADMINISTRACYJNE.

Poz. 106. Okólnik Nr 11/39 M. O. S. z dn. 18.IV. 1939 r. Nr Bd. 1/14-9 w sprawie zaliczek na uposażenie	119
Poz. 107. Pismo okólne M. O. S. z dn. 18.IV. 1939 r. Nr Bd. 3/1-9 w sprawie odpowiedzialności za wykonywanie budżetu na okres 1939/40	120

	<i>Str.</i>
Poz. 108. Pismo okólne M. O. S. z dn. 18.IV. 1939 r. Nr Bd. 1/15-9 w sprawie subskrypcji Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej.	120
Poz. 109. Pismo okólne M. O. S. z dn. 20.IV. 1939 r. Nr Bd. 78/19-9 w sprawie nadsyłania wymiarów przychodów	121
Poz. 110. Pismo okólne M. O. S. z dn. 24.IV. 1939 r. Nr Bd. 1/17-9 w sprawie ustalenia wartości depozytowej obligacji 5% Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej	121

VII. RÓŻNE.

Poz. 111. Ustawa z dn. 30.III. 1939 r. o zasiłkach dla rodzin osób, odbywających czynną służbę wojskową (Dz. U. R. P. z dnia 1 kwietnia 1939 r. Nr 29, poz. 196)	122
Poz. 112. Ustawa z dn. 11.IV. 1939 r. o szczególnych warunkach służby państwowej związanych z przyłączeniem do Polski ziem odzyskanych (Dz. U. R. P. z dnia 18 kwietnia 1939 r. Nr 35, poz. 220)	125
Poz. 113. Rozporządzenie M. Spr. Wewn. z dn. 13.IV. 1939 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Spr. Zagr., Spr. Wojsk. Skarbu oraz O. Społ. w sprawie określenia norm oraz terminów wypłaty zasiłków dla rodzin osób odbywających czynną służbę wojskową (Dz. U. R. P. z dn. 18 kwietnia 1939 r. Nr 35, poz. 226)	126

KOMUNIKATY.

Poz. 114. Podział Rzplitej Polscej na województwa i powiaty według stanu w dn. 1.IV. 1939 r.	127
Poz. 115. W sprawie egzaminów na stanowiska I i II kategorii w państwowej służbie bibliotecznej	129
Poz. 116. W sprawie zbiórki na ufundowanie samochodowej czołówki chirurgicznej dla Armii przez pracowników Państwowej Służby Zdrowia	129
Poz. 117. Zbiór Układów Zbiorowych Pracy	130

I. Ochrona i inspekcja pracy.

98.

OKÓLNIK Nr 12/39

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 21 kwietnia 1939 r. Nr Pin. 1b/0-9

w sprawie wykazów wizytacyjnych.

Do

Panów inspektorów pracy wszystkich okręgów i obwodów.

Ministerstwo Opieki Społecznej uchyla punkt 8 okólnika M. O. S. Nr 43/36 z dnia 1-go sierpnia 1936 r. w sprawie wykazów liczbowych, informacyj itp., nadsyłanych periodycznie (Dz. Urz. M. O. S. Nr 16, str. 445).

Wykazy wizytacyj dokonanych w okręgach i obwodach, nadsyłane dotychczas miesięcznie, winny być nadsyłane co kwartał — przy czym nieprzekraczalnym terminem dla nadesłania wykazów przez pp. obwodowych inspektorów pracy do okręgu są daty: 10 stycznia, 10 kwietnia, 10 lipca i 10 października.

Wykazy wizytacyj dokonanych w obwodach należy sporządzać w 3 egzemplarzach, z czego

2 egzemplarze winny być przesłane do okręgu, 1 zaś przechowywany w aktach obwodu. W wykazach winny być uwidaczniane zarówno wizytacje dokonywane przez inspektorów i podinspektorów, jak i kontrole asystentów inspekcyjnych.

Panowie okręgowi inspektorzy pracy przesyłają wykazy wizytacyj dokonanych przez personel okręgu do Ministerstwa Opieki Społecznej najdalej w terminie do dnia 15-go każdego pierwszego miesiąca kwartału, dołączając po 1 wykazie wizytacyj z każdego podległego sobie obwodu; pozostałe wykazy wizytacyj obwodowych pozostają w aktach okręgu. Nakazy i zalecenia wydane na skutek wizytacji sił okręgowych uwidaczniane są w wykazach obwodowych.

W rubryce „uwagi” należy podawać ewentualne przyczyny niewykonywania normalnych obowiązków wizytacyjnych.

Wizytacje pp. podinspektorów do spraw kobiet i młodocianych, lekarzy inspekcyjnych i innych inspektorów przy Okręgowym Inspektorze Pracy należy podawać w wykazie wizytacyj okręgu.

Druki nowych wykazów wizytacji zostają równocześnie przesłane Panom Inspektorom.

(—) M. Klott.

Główny Inspektor Pracy
Dyrektor Departamentu

II. Zatrudnienie i migracja.

99.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23 marca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Komunikacji o uzupełniającym wykazie samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, podlegających opłacie na Fundusz Pracy.

(Dz. U. R. P. z dnia 25 kwietnia 1939 r. Nr 37, poz. 241).

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163) zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o połączeniu Funduszu Bezrobocia z Funduszem Pracy (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 849), zarządzam, co następuje:

§ 1. (1) Na następujące osoby, trudniące się wykonywaniem samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, rozciąga się obowiązek uiszczania na rzecz Funduszu Pracy opłaty w wysokości 1% ich opodatkowanego dochodu z pracy zawodowej:

- 1) publicyści,
- 2) mierniczkowie przysięgli,
- 3) księgowi,
- 4) rzecznicy patentowi,
- 5) technicy dentyści,
- 6) pośrednicy, jako to:
  - a) pośrednicy handlowi i giełdowi (maklerzy),
  - b) pomocnicy podróżujący (komiwojażerowie),
  - c) ekspedytorzy, trudniący się osobiście z polecenia osób trzecich cleniem w urzędach celnych towarów wysyłanych za granicę lub otrzymywanych z zagranicy,
  - d) inspektorzy i agenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, przewozowych, komunikacyjnych oraz instytucyj kredytowych,
- 7) położne,
- 8) kosmetycy,
- 9) osoby, posiadające uprawnienia do wykonywania praktyki pielęgniarskiej,
- 10) masażyści.

(2) Opłacie tej nie podlegają uposażenia służbowe ani wynagrodzenia z tytułu umowy o pracę, otrzymywane przez osoby wskazane w ust. (1).

§ 2. Pierwszy wymiar opłaty, przewidzianej w art. 17 ustawy o Funduszu Pracy, od podlegającego opodatkowaniu dochodu z pracy zawodowej osób, trudniących się wykonywaniem samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, wymienionych w § 1, będzie dokonany za rok podatkowy 1939.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Marian Zyndram-Kościałkowski*

100.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 6 kwietnia 1939 r.

o zmianie wykazu ekspozytur wojewódzkich biur Funduszu Pracy.

(Monitor Polski z dnia 15 kwietnia 1939 r. Nr 87, poz. 198).

Na podstawie art. 8 ust. (5) ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o połączeniu Funduszu Bezrobocia z Funduszem Pracy (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 849), zarządzam, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 23 czerwca 1938 r. o zmianie wykazu ekspozytur wojewódzkich biur Funduszu Pracy (Monitor Polski Nr 145, poz. 261) skreśla się pozycję wykazu, oznaczoną l. p. 11.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *M. Zyndram-Kościałkowski*

101.

PISMO OKÓLNE**MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 19 kwietnia 1939 r. Nr Pzm. 11 A/15-9/Z

w sprawie wliczenia zwrotu opłat szkolnych do podstawy wymiaru opłat, przewidzianych w art. 15 ustawy o Funduszu Pracy.

Do

urzędów wojewódzkich, komisariatu rządu na m. st. Warszawę i Biura Głównego Funduszu Pracy.

Przepis art. 15 ust. (1) ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163) przewiduje obciążenie opłatą na rzecz Funduszu Pracy całkowitego docho-

du, osiągniętego z uposażenia służbowego, bądź stałego wynagrodzenia za najemną pracę, a więc nie tylko samych poborów (pensji), lecz również wszelkich dodatkowych wynagrodzeń, które pracownik otrzymuje od swego pracodawcy.

Zwrot wpisów i wszelkich innych opłat szkolnych, świadczony na rzecz pracownika przez pracodawcę, nosi, niewątpliwie, charakter dodatkowego wynagrodzenia i dlatego powinien być wliczany do podstawy wymiaru opłat, wymienionych w art. 15 ustawy o Funduszu Pracy.

Jednocześnie uchyla się pkt 8) cz. II wyjaśnienia Prezydium Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1933 r. Nr 70—53/33.

Za Naczelnika Wydziału:

(—) *M. Krasocki*
inspektor

III. Ubezpieczenia społeczne.

102.

ROZPORZĄDZENIE**MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 6 kwietnia 1939 r.

w sprawie zmiany siedziby Ubezpieczalni Społecznej w Ciechanowie.

(Dz. U. R. P. z dnia 21 kwietnia 1939 r. Nr 36, poz. 239).

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 396) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 855) zarządzam, co następuje:

§ 1. Siedzibę Ubezpieczalni Społecznej w Ciechanowie przenosi się z Ciechanowa do Mławy.

§ 2. W wykazie okręgów i siedzib ubezpieczalni społecznych, stanowiących załącznik do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1936 r. o likwidacji Ubezpieczalni Społecznych w Tucholi, Jarosławiu, Kowlu i Dubnie (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 642), wprowadza się zmiany następujące:

w pozycji oznaczonej L. p. 9, w rubryce „Nazwa ubezpieczalni” wyrazy „Ubezpieczalnia Społeczna w Ciechanowie” zastępuje się wyrazami „Ubezpieczalnia Społeczna w Mławie”, w rubryce zaś „Siedziba ubezpieczalni” wyraz „Ciechanów” zastępuje się wyrazem „Mława”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1939 r.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *M. Zyndram-Kościałkowski*

IV. Opieka społeczna.

103.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 6 kwietnia 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu w sprawie zaliczenia niektórych miejscowości województwa śląskiego do klasy A w zakresie zaopatrzenia inwalidzkiego.

(Monitor Polski z dnia 24 kwietnia 1939 r. Nr 94, poz. 213).

Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 238) zmienionego art. 121 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P.

Nr 110, poz. 976) i ustawą z dnia 14 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 225) zarządzam, co następuje:

§ 1. Miejscowości położone w gminach: Brzeziny Śląskie, Brzozowice - Kamień, Dąbrówka Wielka i Piekary Śląskie, które na podstawie ustawy Sejmu Śląskiego z dnia 7 marca 1939 r. o zniesieniu powiatu świętochłowickiego i o zmianie granic powiatów katowickiego, pszczyńskiego i tarnogórskiego (Dz. U. Śl. Nr 6, poz. 15), wchodzi z dniem 1 kwietnia 1939 r. do powiatu tarnogórskiego, zalicza się z tymże dniem nadal do klasy miejscowości A.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Marian Zyndram-Kościałkowski*

V. Zdrowie publiczne.

104.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 31 marca 1939 r.

o obowiązkowym wykonywaniu praktyki lekarskiej w gminach wiejskich i w niektórych miastach.

(Dz. U. R. P. z dnia 18 kwietnia 1939 r. Nr 35, poz. 224).

Na podstawie art. 5 ust. (4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września 1932 r. o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 712) w brzmieniu ustawy z dnia 30 lipca 1938 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 449) zarządzam, co następuje:

§ 1. Przez artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym rozumie się artykuły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 25 września 1932 r. o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 712) w brzmieniu ustawy z dnia 30 lipca 1938 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 449).

§ 2. (1) Okres czasu, w ciągu którego powinna odbyć się dwuletnia praktyka lekarska określona w art. 3 ust. (1) lit. d), nie może wraz z przerwami przekraczać lat 5 licząc od dnia doręczenia zaświadczenia rejestracyjnego na czasowe prawo wykonywania praktyki lekarskiej.

(2) W przypadku przerw w praktyce do dwuletniej praktyki lekarskiej nie mogą być zaliczane okresy praktyki krótsze niż 3 miesiące.

§ 3. Pięcioletnia praktyka lekarska, określona w art. 3 ust. (1) lit. d), powinna mieć charakter studiów teoretycznych lub praktycznych, a ponadto powinna być wykonywana na takich stanowiskach płatnych, które są przewidziane:

1) albo w tabelach stanowisk dla władz, urzędów, zakładów i instytucji państwowych.

2) albo w statutach, a w braku statutów w preliminarzach budżetowych gmin miejskich lub wiejskich bądź szpitali,

3) albo w art. 91 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 76, poz. 551).

§ 4. W razie skreślenia miasta lub szpitala ze spisu (§ 6) lekarz, który w takim mie-

ście lub szpitalu rozpoczął praktykę lekarską przed skreśleniem, może tam nadal praktykować. Czas tej praktyki będzie zaliczony na ogólnych zasadach.

§ 5. Czas służby lekarskiej w Junackich Hufcach Pracy, odbytej w gminach wiejskich i w miastach, liczących poniżej 5.000 mieszkańców, których spis ustali Minister Opieki Społecznej, wlicza się do okresu dwuletniej praktyki lekarskiej bez ograniczeń, przewidzianych w § 2 ust. (2).

§ 6. Zaświadczenia o odbyciu przez lekarza praktyki lekarskiej wydają:

1) dla lekarzy, którzy zamieszkiwali i wykonywali dwuletnią praktykę lekarską w gminach wiejskich lub w miastach, liczących poniżej 5.000 mieszkańców — lekarze powiatowi,

2) dla lekarzy wojskowych i służby w Junackich Hufcach Pracy — władze wojskowe,

3) dla lekarzy, którzy odbywali pięcioletnie studia teoretyczne lub praktyczne — władze właściwych instytucyj.

§ 7. Spisy miast oraz wykazy szpitali (art. 3 ust. (1) lit. d)) będą ogłaszane w Monitorze Polskim.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *M. Zyndram-Kościałkowski*

105.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23 marca 1939 r.

o zmianie instrukcji z dnia 1 czerwca 1931 r. dla wojewódzkich władz administracji ogólnej w sprawie udzielania koncesyj na zakładanie aptek na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

(Monitor Polski z dnia 24 kwietnia 1939 r. Nr 94, poz. 211).

Na podstawie art. 2 pkt 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr 63, poz. 371), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 21 czerwca 1932 roku o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 493), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej” i „Ministerstwo Opieki Społecznej” (Dz. U.

R. P. Nr 64, poz. 597) i art. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 10 lipca 1920 r. w przedmiocie udzielania koncesyj na zakładanie aptek (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 411) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W instrukcji Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 czerwca 1931 r. dla wojewódzkich władz administracji ogólnej w sprawie udzielania koncesyj na zakładanie aptek na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Mon. Pol. Nr 136, poz. 204) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Nie może być otwarta nowa apteka publiczna, jeśli po jej uruchomieniu nie przypadłoby na każdą aptekę publiczną w osiedlach, liczących do 25 tysięcy mieszkańców, co najmniej 4 tysiące mieszkańców (zamieszkałych i przebywających czasowo), w osiedlach od 25 do 50 tysięcy mieszkańców — co najmniej 5 tysięcy, w osiedlach od 50 do 100 tysięcy mieszkańców — co najmniej 6 tysięcy, w osiedlach od 100 do 250 tysięcy mieszkańców — co najmniej 7 tysięcy, w osiedlach ponad 250 tysięcy mieszkańców — co najmniej 8 tysięcy.

Przy obliczaniu liczby istniejących aptek należy doliczać również apteki ubezpieczalni społecznych, zakładane w myśl ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396).

W osiedlach liczących poniżej 4 tysięcy mieszkańców może być otwarta apteka publiczna, jeżeli najbliższa apteka publiczna jest oddalona najmniej o 7 kilometrów.

Jeżeli szczególne warunki miejscowe tego wymagają, wojewódzka władza administracji ogólnej może w drodze wyjątku zezwolić na otwarcie apteki publicznej, mimo tego, iż najbliższa apteka oddalona jest mniej niż o 7 kilometrów.”;

2) § 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 6. Władza nie jest obowiązana do rozpatrywania podań, które wpłynęły przed ogłoszeniem konkursu, jeżeli podania te nie zostały podtrzymane przez ubiegających się.

Wcześniejsze wniesienie podania nie uzasadnia pierwszeństwa.”;

3) w § 7 ust. 1 pkt 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2) posiadanie większej liczby lat pracy zawodowej po ukończeniu studiów farmaceutycznych, rodzaj tej pracy, kwalifikacje wykazane w toku pracy zawodowej.”;

4) w § 7 skreśla się ustęp końcowy, a dodaje się 2 nowe ustępy treści następującej:

„Okoliczności, że ubiegający się o koncesję posiadał już albo posiada jeszcze aptekę

lub też ukończył lat 60, mogą same przez się uzasadnić odmowę udzielenia koncesji".

„Władza może zarządzić ponowne ogłoszenie konkursu, jeżeli uzna, że poprzedni konkurs nie dał należytego wyniku.”;

5) § 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 8. Na równi z pracą zawodową winny być także brane pod uwagę:

- 1) czas służby w wojsku polskim lub polskich ochotniczych formacjach wojskowych podczas wojny,
- 2) czas służby w polskich wojskowych zakładach sanitarnych oraz w charakterze urzędnika państwowego, samorządowego i instytucji ubezpieczeń społecznych w zakresie farmaceutycznym,
- 3) praca o charakterze pedagogiczno-naukowym w zakładach i laboratoriach farmaceutycznych uniwersyteckich oraz praca w fabrykach chemiczno-farmaceutycznych, wymieniona w art. 7 ust. (3) ustawy z dnia 25 marca 1938 r. o wykonywaniu zawodu aptekarskiego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 628).

Czas wymieniony w ustępie poprzednim będzie brany pod uwagę tylko wówczas, gdy przypada po ukończeniu studiów farmaceutycznych, czas jednak służby wymienionej w pkt 1 może być uwzględniony także wówczas, gdy miał miejsce przed ukończeniem studiów farmaceutycznych.

Czas pracy, określony w § 7 ust. 1 pkt 2) oraz w § 8 ust. 1 pkt 2) i 3), uwzględnia się wówczas, gdy praca była odbyta bądź to na obszarze Państwa Polskiego, bądź też w b. państwach zaborczych przed upływem terminów określonych w art. 2 w ustępie (3) pkt 1-6 i 9 ustawy z dnia 25 marca 1938 r. o wykonywaniu zawodu aptekarskiego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 628).”;

6) § 10 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 10. Z chwilą uprawomocnienia się decyzji wojewódzkiej władzy administracji ogólnej lub wydania w administracyjnym toku instancyj na skutek wniesionego odwołania decyzji ostatecznej — należy koncesjonariuszowi przesłać dokument koncesyjny (wzór w załączeniu) oraz uprzedzić go, że w ciągu roku od uprawomocnienia się decyzji w sprawie koncesji obowiązany jest otworzyć pod własnym zarządzeniem aptekę i że w przeciwnym razie koncesja traci moc obowiązującą (§ 27 ustawy dla farmaceutów i aptek z r. 1844 i art. 354 rosyjskiej ustawy lekarskiej, wyd. w roku 1905).”;

7) po § 11 dodaje się § 11-a w brzmieniu następującym:

„Przepisy § 3, § 9 z wyjątkiem pkt 1 i 3 oraz § 10 i 11 mają odpowiednie zastosowanie również do aptek wiejskich, zakładanych na podstawie art. 571 do 579 ros. ustawy lekarskiej, wyd. 1892 r.

Koncesje na apteki wiejskie mogą być nadawane tylko osobom zasługującym na zupełne zaufanie pod względem fachowego doświadczenia oraz moralności.

Do podania o nadanie koncesji powinien być dołączony dyplom magistra farmacji albo prowizora farmacji lub dowód uzyskania stopnia pomocnika aptekarskiego, dowody posiadania prawa zarządu aptekami w myśl art. 7 ust. 1 lub 4 ustawy z dnia 25 marca 1938 r. o wykonywaniu zawodu aptekarskiego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) oraz załączniki wymienione w § 5 pkt 2-9”.

§ 2.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *M. Zyndram-Kościałkowski*

VI. Sprawy ogólnoadministracyjne.

106.

OKÓLNIAK Nr 11/39

MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 kwietnia 1939 r. Nr Bd. 1/14-9
w sprawie zaliczek na uposażenie.

Do

Panów: dyrektora Gabinetu oraz dyrektorów i kierowników urzędów i zakładów podległych.

W związku z okólnikiem Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1939 r. Nr 42—2/119 zarządzam wstrzymanie, na czas od dnia 1 maja do dnia 30 września 1939 r. potrącania rat na spłatę zaliczek na uposażenie funkcjonariuszom państwowym (pracownikom kontraktowym), którzy dopełnią obywatelskiego obowiązku subskrypcji wewnętrznej pożyczki na cele rozbudowy lotnictwa i artylerii przeciwlotniczej.

Jednocześnie zaznaczam, że wstrzymanie potrącania rat dotyczy tylko zaliczek, o których przyznanie funkcjonariusz państwowy (pracownik kontraktowy) wniósł podanie do władzy sprawującej bezpośredni nadzór do dnia 29 marca 1939 r. i winno być ograniczone do wysokości rat subskrybowanej pożyczki wewnętrznej.

(—) *M. Zyndram-Kościałkowski*
Minister

107.

PISMO OKÓLNE

MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 kwietnia 1939 r. Nr Bd. 3/1-9

w sprawie odpowiedzialności za wykonywanie budżetu na okres 1939/40.

Do

Panów: podsekretarzy stanu, dyrektorów Departamentów i równorzędnych oraz dyrektora Funduszu Pracy.

Radą Ministrów uchwałą z dnia 31 października 1938 r. przedłużyła na okres budżetowy 1939/40 moc obowiązującą uchwały Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1935 r. w sprawie odpowiedzialności za wykonywanie budżetu.

W związku z powyższą uchwałą, obowiązek czuwania nad prawidłowym wykonywaniem budżetu na okres 1939/40 powierzam:

1. Gustawowi Zielińskiemu, dyrektorowi Gabinetu Ministra, w zakresie grupy A. „Administracja” oraz grupy B. „Przedsiębiorstwa i Zakłady”.

2. Mieczysławowi Biesiekierskiemu, dyrektorowi Funduszu Pracy, w zakresie grupy D. „Fundusze”.

Zarazem, w celu umożliwienia dyrektorowi Gabinetu wykonywania nałożonych na niego obowiązków, przypominam Panom konieczność ścisłego przestrzegania przepisów okólnika Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 stycznia 1936 r. Nr 4/36 (Dz. Urz. M. O. S. Nr 2/36, str. 51).

(—) *M. Zyndram-Kościałkowski*
Minister

108.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 kwietnia 1939 r. Nr Bd. 1/15-9

w sprawie subskrypcji Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej.

Do

Panów: podsekretarzy stanu, dyrektorów Departamentów i równorzędnych, dyrektorów i kierowników urzędów i zakładów podległych, oraz dyrektora Funduszu Pracy.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 176) została wypuszczona na cele rozbudowy lotnictwa wojskowego i artylerii przeciwlotniczej wewnętrzna pożyczka państwowa w obligacjach i bonach na okaziciela pod nazwą: „5% Pożyczka Obrony Przeciwlotniczej i 3% Bony Obrony Przeciwlotniczej”.

Odpowiadając na apel Komitetu Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej, pracownicy Zarządu Centralnego Ministerstwa Opieki Społecznej postanowili solidarnie wziąć udział w subskrypcji, deklarując na ten cel kwoty, według następujących norm:

dla pracowników z wynagrodzeniem netto:

	miesięcznego wynagrodzenia
do 160 zł	— 20%
od 161 zł do 300 zł	— 25%
od 301 zł do 400 zł	— 35%
od 401 zł do 600 zł	— 50%
od 601 zł do 1000 zł	— 75%
od 1001 zł do 2000 zł	— 100%
ponad 2000 zł	— 150%

przy czym, przypadająca na subskrypcję kwota, podlega zaokrągleniu wzwyż najwyżej o 10 zł do sumy należnej za pełną liczbę obligacji lub bonów.

Jako wynagrodzenie rozumie się uposażenie zasadnicze wraz ze wszystkimi bez wyjątku dodatkami (lokalnym, wyrównawczym, funkcyjnym itp.) i dodatkowymi wynagrodzeniami, pobieranymi przez funkcjonariuszów z jakiegokolwiek tytułu (za udział w radach przedsiębiorstw, banków, za funkcje delegatów itp.), po obliczeniu ustawowych potrąceń.

W związku z powyższą uchwałą pracowników Zarządu Centralnego Ministerstwa Opieki Społecznej wyrażam przekonanie, że w szeregach subskrybentów 5% Pożyczki i 3% Bonów

Obrony Przeciwlotniczej nie zabraknie nikogo spośród pracowników podległych mi urzędów, zakładów i instytucyj.

Zasady technicznego przeprowadzenia subskrypcji Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej zawiera instrukcja Ministerstwa Skarbu, rozesłana oddzielnie.

Należność za subskrybowane obligacje została rozłożona na pięć równych rat, z których pierwsza płatna jest 1-go maja 1939 r., pozostałe zaś — 1 czerwca, 1 lipca, 1 sierpnia i 1 września 1939 r.

Niezależnie od sprawozdań, które należy przesyłać bezpośrednio miejscowym organom skarbowym w myśl wspomnianej instrukcji Ministerstwa Skarbu, zechcą Panowie powiadomić Ministerstwo Opieki Społecznej o wynikach subskrypcji, dokonanej na terenie podległych Panom instytucyj.

(—) *M. Zyndram-Kościałkowski*

Minister

109.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 kwietnia 1939 r. Nr Bd. 78/19-9

w sprawie nadsyłania wymiarów przychodów.

Do

Panów inspektorów pracy wszystkich okręgów.

Stosownie do § 51 p. 3 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych wszelkie należności od funkcjonariuszów państwowych z tytułu komornego za zajmowane przez nich mieszkania, jak również należności z tytułu częściowego zwrotu kosztów umundurowania niższych funkcjonariuszów powinny być zapisywane do księgi dochodów budżetowych, prowadzonej w Zarządzie Centralnym Ministerstwa na podstawie akt wymiarowych nadsyłanych przez władze administrujące tymi dochodami.

W związku z powyższym Ministerstwo Opieki Społecznej poleca Panom ściśle przestrzegać wymieniony przepis i nadsyłać Ministerstwu:

1) na początku każdego okresu budżetowego wymiary komornego, należnego od funkcjonariuszów za zajmowane przez nich mieszkania.

2) akta wymiarowe z tytułu częściowego zwrotu kosztów umundurowania niższych funkcjonariuszów przed dokonaniem potrąceń z pensji z tego tytułu.

(—) *G. Zieliński*
Dyrektor Gabinetu

110.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 kwietnia 1939 r. Nr Bd. 1/17-9

w sprawie ustalenia wartości depozytowej obligacyj 5% Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej.

Do

Panów: dyrektorów i kierowników urzędów, zakładów podległych i instytucyj ubezpieczeń społecznych oraz Pana dyrektora Funduszu Pracy i naczelnego dyrektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Ministerstwo Opieki Społecznej podaje do wiadomości i stosowania pismo okólne Ministerstwa Skarbu z dnia 17 kwietnia 1939 r. L. D. II. 9163/1/39 w sprawie ustalenia wartości depozytowej obligacyj 5% Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej i zastępczego przyjmowania pokwitowań subskrypcyjnych, do czasu wydania oryginałów obligacyj.

(—) *G. Zieliński*

Dyrektor Gabinetu

1 zał.

Zał. do p. o. M. O. S. z dn. 24.IV. 1939 r.
Nr Bd. 1/17-9.

Warszawa, dn. 17 kwietnia 1939 r.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. II. 9163/1/39.

Ustalenie wartości depozyt. obligacyj 5% Poż. Obrony Przeciwlotn. i zastępcze przyjmowanie pokwitowań subskrypc. do czasu wydania oryginalnych obligacyj.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Biura Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw

w m i e j s c u.

W myśl art. 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1939 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych o wypuszczeniu wewnętrznej pożyczki państwowej na cele obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 176) obligacje 5% Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej mają wszelkie prawa papierów pu-

pilarnych i mogą być używane do składania na kaucje cywilne i wojskowe.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu komunikuje, że obligacje wymienionej pożyczki mogą być przyjmowane przez władze, urzędy, przedsiębiorstwa i zakłady państwowe jako wadła przy przetargach oraz jako kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów oraz zaliczek wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielonych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celnych i transportowych. Wartość depozytowa (wadialną i kaucyjną) rzeczonych obligacji ustala się niniejszym na złotych 85 za 100 złotych wartości imiennej.

Do czasu wydania subskrybentom oryginalnych obligacji 5% Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej (stosownie do §§ 10 i 15 powołanego na wstępie rozporządzenia obligacje wydane będą w terminie do dnia 1 grudnia 1939 r.) pokwitowania na wpłatę całkowitej należności z tytułu zadeklarowanej subskrypcji (tzw. pokwitowania subskrypcyjne) mogą być zastępczo przyjmowane na kaucje i wadła według tej samej wartości depozytowej, co i oryginalne obligacje, tj. złotych 85 za 100 złotych wartości imiennej, przy zachowaniu następujących warunków:

1) Pokwitowania subskrypcyjne przyjmowane będą wyłącznie od pierwonabywców pożyczki, tj. od osób, na imię których pokwitowania te zostały wystawione.

2) Do każdego pokwitowania subskrypcyjnego winno być dołączone zaświadczenie placówki, która subskrypcję przyjęła, stwierdza-

jące, iż wpłata objęta tym pokwitowaniem stanowi pokrycie całej subskrybowanej kwoty.

3) Pokwitowania, stwierdzające wpłatę jedynie tylko części subskrybowanej kwoty, nie mogą być przyjmowane na kaucje i wadła.

4) Pokwitowania subskrypcyjne mogą być przyjmowane na wadła przy przetargach bez ograniczeń, zaś tytułem kaucyj — na zabezpieczenie wyłącznie po dniu 4 kwietnia 1939 r. zawartych umów, przyznanych zaliczek i kredytów. Pokwitowania te nie mogą być natomiast przyjmowane:

- a) na zamianę kaucyj, złożonych w państwowych papierach wartościowych przed dniem 5 kwietnia 1939 r., oraz
- b) gdy formalnie nowa umowa stanowi w istocie swej bezpośrednio przedłużenie umowy wygasającej i nie ustala przy tym kaucji wyższej od przyjętej w umowie poprzedniej; w razie natomiast ustalenia wyższej kaucji — pokwitowania subskrypcyjne mogą być przyjmowane jako uzupełnienie kaucji dotychczasowej.

5) Przy składaniu zabezpieczenia (wadium lub kaucji) w postaci pokwitowania subskrypcyjnego pierwonabywca winien równocześnie złożyć formalnie podpisaną deklarację upoważniającą kasę Urzędu Skarbowego, w której zabezpieczenie to będzie przechowywane do dokonania zamiany tego pokwitowania we właściwej placówce na oryginalne obligacje 5% Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej.

Dyrektor Departamentu
(—) W. Domaniewski

VII. R ó ż n e.

111.

U S T A W A

z dnia 30 marca 1939 r.

o zasiłkach dla rodzin osób, odbywających czynną służbę wojskową.

(Dz. U. R. P. z dnia 1 kwietnia 1939 r. Nr 29, poz. 196).

R o z d z i a ł I.

Prawo do zasiłku.

Art. 1. Prawo do zasiłków służy rodzinom żołnierzy, którzy odbywają:

1) czynną służbę wojskową: w rezerwie, pospolitym ruszeniu, pomocniczej służbie wojskowej oraz w uzupełniającej służbie wojskowej na ćwiczeniach doskonalących;

2) zasadniczą służbę wojskową w czasie mobilizacji lub wojny, jeżeli są jedynymi żywi-

cielami rodziny w rozumieniu art. 63 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220), a nie mogą uzyskać odroczenia służby wojskowej lub je utracili w myśl art. 62 ust. (3) tej ustawy;

3) zasadniczą służbę wojskową jako ochotnicy w czasie mobilizacji lub wojny albo w przypadku, gdy tego wymaga interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów.

Art. 2. Uważa się za rodzinę żołnierza, uprawnioną do zasiłków:

1) żonę, również i sądownie rozłączoną (separowaną), jeżeli mąż jest prawnie obowiązany do jej utrzymywania;

2) dzieci ślubne, uprawnione i przysposobione oraz dzieci nieslubne, których ojcostwo jest stwierdzone;

3) pasierbów;

4) rodziców i nieslubną matkę;

- 5) rodzeństwo;
- 6) rodziców matki i rodziców ślubnego ojca.

Art. 3. Prawo do zasiłków służy członkom rodziny żołnierza, jeżeli:

1) posiadają obywatelstwo Państwa Polskiego bez względu na to, czy zamieszkują w kraju czy za granicą lub nie posiadają obywatelstwa Państwa Polskiego, lecz zamieszkują w kraju;

2) bezpośrednio przed odejściem żołnierza do służby wojskowej był ich był zależny od jego pracy lub zarobku, lecz został zagrożony wskutek utraty lub zmniejszenia się tej pracy albo zarobku, spowodowanych okolicznościami, wynikłymi podczas jego służby wojskowej.

Art. 4. (1) Prawo do zasiłków nie służy członkom rodziny żołnierza:

1) żyjącym w czasie jego powołania do służby wojskowej we wspólnym gospodarstwie, jeżeli jeden z członków tej rodziny otrzymał odroczenie służby wojskowej, jako jedyny jej żywiciel;

2) wymienionym w art. 2 pkt 2), 3) i 5), jeżeli ukończyli osiemnaście lat życia, chyba że udowodnią, iż uczęszczają do zakładu naukowego lub pobierają naukę w zawodzie praktycznym, a nie mają utrzymania u swych pracodawców, ani też nie otrzymują wynagrodzenia, wystarczającego na utrzymanie; w tych przypadkach prawo do zasiłku służy im do chwili ukończenia nauki, nie dłużej jednak niż do dnia, w którym ukończą dwadzieścia cztery lata życia.

(2) Zasiłek może być przyznany członkom rodziny, wymienionym w ust. (1) pkt 2) mimo przekroczenia przez nich granicy wieku, określonej w ustępie poprzedzającym, jeżeli udowodnią urzędowym świadectwem lekarskim, że z powodu stanu zdrowia nie mogą zapracować na swoje utrzymanie.

Art. 5. Rodzina — której więcej niż jeden członek odbywa służbę wojskową, uzasadniająca prawo do zasiłku — jest uprawniona tylko do zasiłku za jedną osobę.

Art. 6. Rozporządzenie prawem do zasiłku na rzecz osób trzecich jest nieważne.

Art. 7. Osoby, uprawnione do zasiłku, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić zarząd właściwej gminy — a zamieszkałe za granicą właściwy urząd konsularny Rzeczypospolitej Polskiej — o wszelkich okolicznościach, które powodują zmniejszenie wysokości lub wygaśnięcia prawa do zasiłku albo zupełne bądź czasowe wstrzymanie jego wypłaty.

R o z d z i a ł II.

Powstanie, czas trwania i utrata prawa do zasiłku.

Art. 8. (1) Prawo członków rodziny żołnierza do zasiłków powstaje z dniem:

1) zgłoszenia się żołnierza do czynnej służby wojskowej, jeżeli warunki, uzasadniające to prawo, istnieją w czasie powołania żołnierza do czynnej służby wojskowej i jeżeli jednostka organizacyjna wojska, do której został powołany, znajduje się w miejscu zamieszkania żołnierza;

2) poprzedzającym dzień, wyznaczony na zgłoszenie się żołnierza do czynnej służby wojskowej, jeżeli warunki, uzasadniające to prawo, istnieją w chwili powołania żołnierza do czynnej służby wojskowej i jeżeli jednostka organizacyjna wojska, do której został powołany, znajduje się poza miejscem jego zamieszkania;

3) powstania warunków, uzasadniających prawo do zasiłku, jeżeli warunki te powstały po dniu, wyznaczonym na zgłoszenie się do czynnej służby wojskowej.

(2) W przypadku zmiany warunków, powodujących zmianę wysokości zasiłku, służy on w nowym wymiarze od dnia, w którym warunki uległy zmianie.

Art. 9. Niezawiniony przez żołnierza pobyt w niewoli uprawnia jego rodzinę do zasiłku przez czas pobytu w niewoli, nie dłużej jednak, niż przez sześć miesięcy od dnia ustalonego przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych i Spraw Wojskowych.

Art. 10. (1) Rodzina żołnierza, który:

1) na terenie działań wojennych zaginął bez wieści — pobiera zasiłek do czasu przyznania jej lub odmowy szczególnego zaopatrzenia, nie dłużej jednak niż przez sześć miesięcy od dnia, ustalonego przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych i Spraw Wojskowych;

2) podczas pełnienia czynnej służby wojskowej zmarł lub poległ — pobiera zasiłek do czasu przyznania rodzinie zaopatrzenia szczególnego;

3) podczas pełnienia czynnej służby wojskowej utracił zdrowie co najmniej w 30% zdolności do pracy w związku przyczynowym ze służbą wojskową — pobiera zasiłek do czasu przyznania zaopatrzenia szczególnego, nie dłużej jednak niż przez sześć miesięcy, licząc od ostatniego dnia tego miesiąca, w którym nastąpiło zwolnienie ze służby wojskowej. Stwierdzenie braku związku przyczynowego pomiędzy utratą zdrowia, a odbywaniem przez żołnierza czynnej służby wojskowej powoduje za-

przeszanie wypłaty zasiłku, a pobrane z tego tytułu kwoty podlegają zwrotowi.

(2) Potrąca się z kwoty przyznanego zaopatrzenia zasiłki, pobrane przez rodzinę w przypadkach, przewidzianych w ust. (1) za czas od dnia przyznania zaopatrzenia.

Art. 11. Prawo do zasiłku gaśnie z dniem następującym po dniu:

1) zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w art. 10 ust. (1);

2) śmierci osoby, uprawnionej do zasiłku;

3) ustania warunków, uzasadniających uprawnienie do zasiłku;

4) rozmyślnego dostania się żołnierza do niewoli;

5) opuszczenia przez osobę, uprawnioną do zasiłku, granic Państwa Polskiego bez zezwolenia władz polskich;

6) skazania osoby uprawnionej do zasiłku prawomocnym wyrokiem na karę pozbawienia wolności powyżej jednego roku, albo na karę dodatkową utraty praw publicznych lub utraty obywatelskich praw honorowych;

7) skazania żołnierza prawomocnym wyrokiem na dodatkową karę wydalenia z wojska lub z marynarki wojennej albo na karę wydalenia z korpusu oficerskiego lub też prawomocnym orzeczeniem sądu honorowego na karę wykluczenia z korpusu oficerskiego.

Art. 12. (1) Osoby — które w celu uzyskania dla siebie lub kogokolwiek zasiłku nie należącego bądź w wyższym wymiarze, świadomie podają nieprawdziwe fakty albo zatajają okoliczności, powodujące wygaśnięcie prawa do zasiłku lub zupełne, bądź czasowe wstrzymanie jego wypłaty — tracą prawo do zasiłku.

(2) Stosuje się przepis ust. (1) odpowiednio do osób, które w czynach tych świadomie współdziałały. Jeżeli czynów tych dopuścił się żołnierz, prawo do zasiłku tracą wszyscy członkowie jego rodziny.

R o z d z i a ł III.

Zgłoszenie prawa do zasiłku.

Art. 13. (1) Prawo do zasiłku należy zgłosić w zarządzie gminy właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby, uprawnionej do zasiłku. Osoby, zamieszkałe za granicą, zgłaszają prawo do zasiłku we właściwym urzędzie konsularnym Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Prawo do zasiłku może zgłosić osoba uprawniona, jej przedstawiciel ustawowy albo żołnierz, którego rodzina jest uprawniona do zasiłku.

Art. 14. Zgłoszenie o zasiłek, wniesione później, aniżeli w ciągu miesiąca po dniu usta-

nia prawa do zasiłku, nie podlega rozpatrzeniu. Przepis ten nie obejmuje wypadków siły wyższej.

R o z d z i a ł IV.

Wypłata zasiłków.

Art. 15. (1) Zasiłki wypłacane są ze Skarbu Państwa w normach dziennych i płatne są z dołu.

(2) Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Skarbu i Opieki Społecznej, określa wysokość norm dziennych zasiłków oraz terminy ich wypłaty w zależności od liczby członków rodziny, uprawnionych do zasiłku oraz miejscowości ich zamieszkania.

Art. 16. (1) Nie wypłaca się zasiłku za okres:

1) stwierdzonego samowolnego przebywania żołnierza poza swą jednostką;

2) pozbawienia żołnierza wolności prawomocnym wyrokiem sądowym;

3) pozbawienia wolności prawomocnym wyrokiem sądowym do jednego roku osoby uprawnionej do zasiłku.

(2) Wznawia się wypłatę zasiłku z dniem, następującym po dniu ustania przyczyn, wymienionych w ust. (1).

Art. 17. Nie wypłaca się zasiłków, nie podjętych przez osobę uprawnioną w ciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia zawiadomienia o przyznaniu zasiłku. Przepis ten nie dotyczy wypadków siły wyższej.

Art. 18. Prawo do zasiłku nie podlega egzekucji.

Art. 19. Zasiłki, pobrane wbrew przepisom ustawy niniejszej, podlegają zwrotowi z odsetkami prawnymi od dnia pobrania do dnia zwrotu. Przymusowe ściąganie tych zasiłków następuje w trybie, przewidzianym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych.

R o z d z i a ł V.

Władze oraz tryb postępowania.

Art. 20. (1) Władzami właściwymi do orzekania w sprawach zasiłków są:

1) w kraju — zarządy gmin, właściwe ze względu na miejsce zamieszkania osób, uprawnionych do zasiłku;

2) za granicą — właściwe ze względu na miejsce zamieszkania osób, zgłaszających prawo do zasiłku, urzędy konsularne Rzeczypospolitej Polskiej; orzeczenia ich są ostateczne.

(2) Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Skarbu i Opieki Społecznej określa w drodze rozporządzenia tryb postępowania co do: orzekania o prawie do zasiłków, asygnowania jego wypłat, prowadzenia wykazów zasiłków przyznanych, wstrzymywania wypłat i orzekania o obowiązku zwrotu nienależnie pobranych zasiłków.

(3) Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzenia poruczyć wykonanie czynności zarządów gmin w zakresie wykonania ustawy niniejszej w całości lub części rządowym władzom administracji ogólnej.

Art. 21. (1) Gmina solidarnie z osobami, które nieprawnie pobrały zasiłek, jest odpowiedzialna za straty Skarbu Państwa, wynikłe z powodu zawinienia zarządu gminnego lub miejskiego, który świadomie lub wskutek oczywistego niedbalstwa uznał okoliczności niezgodne z rzeczywistością albo nie wziął pod uwagę przypadków, powodujących zupełne bądź czasowe wygaśnięcie prawa do zasiłku. Gmina ma prawo regresu do osób, z których winy wynikły straty Skarbu Państwa.

(2) Władze nadzorcze orzekają o odpowiedzialności gmin w zakresie obowiązków, wymienionych w ust. (1).

R o z d z i a ł VI.

Przepisy końcowe.

Art. 22. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą:

1) ustawa z dnia 15 lipca 1920 r. o zabezpieczeniu bytu rodzinom osób, pełniących ochotniczą lub obowiązkową służbę wojskową (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 403);

2) ustawa z dnia 22 marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 246);

3) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o wojskowych zasiłkach wojennych (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 268).

Art. 23. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Opieki Społecznej.

Art. 24. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Sławoj Składkowski*

112.

U S T A W A

z dnia 11 kwietnia 1939 r.

o szczególnych warunkach służby państwowej, związanych z przyłączeniem do Polski ziem odzyskanych.

(Dz. U. R. P. z dnia 18 kwietnia 1939 r. Nr 35, poz. 220).

Art. 1. (1) Za polską służbę państwową w rozumieniu ustawy niniejszej uważa się również publicznoprawną służbę w instytucjach państwowych, mających odrębną osobowość prawną.

(2) Przepisów ustawy niniejszej nie stosuje się jednak do pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Art. 2. (1) Terminem, od którego liczy się polska służba państwowa osób, które w czasie od dnia 1 października 1938 r. do dnia wejścia w życie ustawy niniejszej pełniły tymczasowo na zlecenie polskich organów państwowych obowiązki służbowe, jest data rzeczywistego objęcia tych obowiązków.

(2) Przepis ust. (1) nie daje podstaw do roszczeń o wypłatę różnicy między wynagrodzeniem za czas od dnia rzeczywistego objęcia obowiązków a uposażeniem, określonym w piśmie nominacyjnym.

Art. 3. Osobom, które przed objęciem polskiej służby państwowej pracowały w Republice Czeskosłowackiej, zalicza się do polskiej służby państwowej:

1) pełną liczbę lat służby lub pracy, podlegającej zaliczeniu według przepisów, obowiązujących w Republice Czeskosłowackiej w dniu 30 września 1938 r., z tym zastrzeżeniem, że sposób zaliczenia nie może być korzystniejszy niż w służbie państwowej polskiej;

2) czas pracy nauczycielskiej, pełnionej w wymiarze co najmniej czterem godzin tygodniowo w polskich szkołach prywatnych, jeżeli osoby te przyjęte zostały do służby nauczycielskiej;

3) okres pełnienia, na zlecenie władz państwowych polskich czynności przełożonego gminy, jednak nie dłużej jak do dnia 31 grudnia 1939 r.

Art. 4. Władze naczelne lub z ich upoważnienia władze bezpośrednio podległe mogą zaliczyć osobom, określonym w art. 3, do polskiej służby państwowej:

1) czas pracy w organizacjach, mających na celu przyłączenie poszczególnych ziem do Państwa Polskiego, nie wcześniej jednak, niż od dnia 1 listopada 1918 r.;

2) czas służby wojskowej polskiej z wyjątkiem zasadniczej służby wojskowej oraz służbę w polskich formacjach wojskowych przed dniem 30 października 1918 r.;

3) czas służby wojskowej w b. państwach zaborczych i Republice Czeskosłowackiej, z wyjątkiem obowiązkowej służby wojskowej;

4) czas pracy zawodowej, jeżeli praca ta dała kwalifikacje i doświadczenie, uzdolniające do pełnienia służby państwowej na zajmowanym stanowisku.

Art. 5. (1) Przepisy art. 3 i 4 stosuje się do osób, które zgłosiły się do polskiej służby państwowej do dnia 31 grudnia 1939 r. Właściwe władze naczelne mogą w przypadkach wyjątkowych uwzględnić zgłoszenia późniejsze.

(2) W razie zbiegu dwu lub więcej tytułów do zaliczenia tego samego okresu czasu może nastąpić zaliczenie tylko z jednego tytułu.

Art. 6. (1) Czas pracy nauczycielskiej w polskich szkołach prywatnych, zaliczony stosownie do przepisu art. 3 pkt 2) do polskiej służby państwowej, zalicza się do wysługi emerytalnej.

(2) Minister Skarbu w porozumieniu z właściwą władzą naczelną może zaliczyć do wysługi emerytalnej czas służby lub pracy, zaliczony do polskiej służby państwowej na podstawie ustawy niniejszej, jeżeli czas ten nie podlega zaliczeniu do wysługi emerytalnej na podstawie art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1938 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 615).

Art. 7. Nauczyciele, którzy w dniu 30 września 1938 r. pozostawali w służbie czeskosłowackiej w charakterze stałych (definitywnych) nauczycieli bądź też, posiadając warunki do ustalenia w służbie nauczycielskiej, pracowali w polskich prywatnych szkołach w Republice Czeskosłowackiej, mogą być na tej podstawie ustaleniu w służbie nauczycielskiej.

Art. 8. (1) Nauczyciele, ustaleniu stosownie do art. 7, mogą być mianowani kierownikami publicznych szkół powszechnych, jeżeli mają co najmniej 5 lat pracy zaliczonej do służby nauczycielskiej.

(2) Nauczyciele, ustaleniu stosownie do art. 7, otrzymują tytuł profesora, jeżeli mają co najmniej 6 lat pracy, zaliczonej do służby nauczycielskiej oraz studia wyższe, zakończone przepisanyymi egzaminami.

Art. 9. (1) W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, władza szkolna drugiej instancji może wyjątkowo mianować nauczycielem na obszarze ziem odzyskanych osobę, która nie włada poprawnie językiem polskim w słowie i piśmie.

(2) Stosunek służby nauczycieli, mianowanych na podstawie ust. (1), którzy, w ciągu dwóch lat od daty mianowania nie wykażą wobec właściwej władzy, że władają poprawnie językiem polskim w słowie i piśmie, rozwiązuje się po upływie tego terminu z mocy ustawy.

Art. 10. Stosuje się przepisy art. 7 — 9 tylko do osób, które w czasie do dnia 31 maja 1939 r. wniosą podania o przyjęcie ich do służby nauczycielskiej w Państwie Polskim. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może wyjątkowo zezwolić na zastosowanie powyższych przepisów również i po tym terminie.

Art. 11. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów i ministrom.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

113.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 13 kwietnia 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Opieki Społecznej w sprawie określenia norm oraz terminów wypłaty zasiłków dla rodzin osób odbywających czynną służbę wojskową.

(Dz. U. R. P. z dnia 18 kwietnia 1939 r. Nr 35, poz. 226).

Na podstawie art. 15 ust. (2) ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o zasiłkach dla rodzin osób odbywających czynną służbę wojskową (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 196) zarządzam, co następuje:

§ 1. Dzienna norma zasiłku, przysługującego rodzinie żołnierza w myśl art. 1 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o zasiłkach dla rodzin osób odbywających czynną służbę wojskową (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 196), wynosi:

Jeżeli do zasiłku uprawniona jest	W miejscowościach wiejskich, osadach i miastach do 5.000 mieszkańców (kat. I)	W osadach i miastach od 5.000 do 25.000 mieszkańców (kat. II)	W miejscowościach powyżej 25.000 mieszkańców (kat. III)
a) tylko jedna osoba	60 gr	70 gr	90 gr
b) dwie osoby	70 gr	85 gr	1.10 gr
c) trzy lub więcej osób	80 gr	100 gr	1.30 gr
Rodzinom zamieszkałym na terenie W. M. Gdańska.			
	W miejscowościach do 5.000 mieszkańców (kat. I)	W osadach i miastach powyżej 5.000 mieszkańców (kat. II)	
a) tylko jedna osoba	90 fen.	1 gulden 20 fen.	—
b) dwie osoby	1 gulden 15 fen.	1 gulden 60 fen.	—
c) trzy lub więcej osób	1 gulden 45 fen.	2 guldeny	—

Uprawnieni do zasiłków w miejscowościach położonych w górnośląskiej części województwa śląskiego, w powiatach: frysztańskim, będzińskim, drohobyckim, chrzanowskim oraz w m. Gdyni otrzymują zasiłki według kategorii II przy ilości mieszkańców do 5.000 i według kategorii III przy ilości mieszkańców powyżej 5.000.

§ 2. Zasiłek wypłaca się z dołu, po jego przyznaniu, w terminach zasadniczo dwutygodniowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski*

KOMUNIKATY

114.

Podział Rzeczypospolitej Polskiej na województwa i powiaty według stanu w dniu 1 kwietnia 1939 r.

Woj. białostockie.

Augustowski
Białostocki
Białostocki miejski
Bielski
Grodziński
Sokołski
Suwalski
Szczyrzyński (siedziba starostwa w Grajewie)
Wołkowyski
Wysokomazowiecki

Woj. kieleckie.

Będziński
Częstochowski
Częstochowski miejski
Ilżecki (siedziba starostwa w Wierzbniku)
Jędrzejowski
Kielecki
Kozienicki
Miechowski
Olkuski
Opatowski
Pińczowski

Radomski
Radomski miejski
Sandomierski
Sosnowiecki miejski
Stopnicki (siedziba starostwa w Busku Zdroju)
Włoszczowski
Zawierciański

Woj. krakowskie.

Bialski
Bocheński
Brzeski

Chrzanowski
Dąbrowski
Dębicki
Gorlicki
Jasielski
Krakowski
Krakowski miejski
Limanowski
Mielecki
Myślenicki
Nowosądecki
Nowotarski
Tarnowski
Wadowicki
Żywiecki

Woj. lubelskie.

Bialski
Biłgorajski
Chełmski
Hrubieszowski
Janowski
Krasnostawski
Lubartowski
Lubelski
Lubelski miejski
Łukowski
Puławski
Radzyński
Siedlecki
Tomaszowski
Włodawski
Zamojski

Woj. lwowskie.

Bóbrecki
Brzozowski
Dobromilski
Drohobycki
Gródecki
Jarosławski
Jaworowski
Kolbuszowski
Krośnieński
Leski
Lubaczowski
Lwowski
Lwowski miejski
Łańcucki
Mościcki
Niżański
Przemyski
Przeworski
Rawski
Rudecki
Rzeszowski
Samborski
Sanocki
Sokalski
Tarnobrzesci
Turczański
Żółkiewski

Woj. łódzkie.

Brzeziński
Konecki
Kutnowski
Łaski
Łęczycki
Łowicki
Łódzki
Łódzki miejski
Opoczyński
Piotrkowski
Radomszczański
Rawski
Sieradzki
Skierniewicki
Wieluński

Woj. nowogrodzkie.

Baranowicki
Lidzki
Nieświeski
Nowogrodzki
Słonimski
Stołpecki
Szczuczyński
Wołóżyński

Woj. poleskie.

Brzeski
Drohiczyński
Kobryński
Kosowski
Koszyński
Łuniniecki
Piński
Prużański
Stoliński

Woj. pomorskie.

Brodnicki
Bydgoski
Bydgoski miejski
Chełmiński
Chojnicki
Gdyński miejski
Grudziądzki
Grudziądzki miejski
Inowrocławski
Inowrocławski miejski
Kartuski
Kościerski
Lipnowski
Lubawski (siedziba starostwa w Nowym Mieście Lubawskim)
Morski (siedziba starostwa w Wejherowie)
Nieszawski (siedziba starostwa w Aleksandrowie Kujawskim)
Rypiński
Sępoleński
Starogardzki

Szubiński
Świecki
Tczewski
Toruński
Toruński miejski
Tucholski
Wąbrzeski
Włocławski
Wyrzyski

Woj. poznańskie.

Chodzieski
Czarnkowski
Gnieźnieński
Gnieźnieński miejski
Gostyński
Jarociński
Kaliski
Kępiński
Kolski
Koniński
Kościański
Krotoszyński
Leszczyński
Międzychodzki
Mogileński
Nowotomyski
Obornicki
Ostrowski
Poznański
Poznański miejski
Rawicki
Szamotulski
Śremski
Śródzki
Turecki
Wągrowiecki
Wolsztyński
Wrzesiński
Żniński

Woj. stanisławowskie.

Doliński
Horodeński
Kałuski
Kołomyjski
Kosowski
Nadwórniański
Rohatyński
Stanisławowski
Stryjski
Sniatyński
Tłumacki
Żydaczowski

Woj. śląskie.

Bielski
Cieszyński
Chorzowski miejski

Frysztański
Katowicki
Katowicki miejski
Lubliniecki
Pszczynski
Rybnicki
Tarnogórski

Woj. tarnopolskie.

Borszczowski
Brodzki
Brzeżański
Buczacki
Czortkowski
Kamionecki
Kopieczyniecki
Podhajecki
Przemysłański
Radziechowski
Skałacki
Tarnopolski
Trembowelski
Zaleszczycki
Zbaraski
Zborowski
Złoczowski

Woj. warszawskie.

Błoński (siedziba starostwa w Grodzisku Mazow.)

Ciechanowski
Działdowski
Garwoliński
Gostyniński
Grójecki
Łomżyński
Makowski
Miński
Mławski
Ostrołęcki
Ostrowski
Płocki
Płoński
Przasnyski
Pułtusi
Radzyński
Sierpecki
Sochaczewski
Sokołowski
Warszawski
Węgorzewski

Woj. wileńskie.

Brasławski
Dziśnieński (siedziba starostwa w Głębokiem)
Mołodecki
Oszmiański
Postawski

Święciański
Wilejski
Wileński miejski
Wileńsko-Trocki

Woj. wołyńskie.

Dubieński
Horochoowski
Kostopolski
Kowelski
Krzemieński
Lubomelski
Łucki
Rówieński
Sarnański
Włodzimierski
Zdobunowski

M. st. Warszawa.

Powiaty miejskie:
Śródmiejsko — Warszawski
Południowo — Warszawski
Północno — Warszawski
Prasko — Warszawski

115.

W sprawie egzaminów na stanowiska I i II kategorii w państwowej służbie bibliotecznej.

Ministerstwo Opieki Społecznej podaje do wiadomości, iż na skutek zarządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 25 marca 1939 r. egzaminy praktyczne dla kandydatów na stanowiska I i II kategorii w państwowej służbie bibliotecznej odbędą się w dniach 22 i 23 maja 1939 r. w lokalu Biblioteki Narodowej Józefa Piłsudskiego w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 32, I piętro o godz. 9-ej.

Kandydaci, zamierzający poddać się egzaminowi, powinni najpóźniej na 10 dni przed terminem egzaminu zgłosić na ręce Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej (adres jak wyżej) przyśtąpienie do egzaminu, podając jednocześnie numer i datę decyzji, którą dopuszczeni zostali do egzaminu.

Zachowanie drogi służbowej przy zgłoszeniu do egzaminu nie obowiązuje.

116.

W sprawie zbiórki na ufundowanie samochodowej czołówki chirurgicznej dla Armii przez pracowników Państwowej Służby Zdrowia.

(Komunikat poprzedni Dz. Urz. M. O. S. Nr 6 str. 74 z r. 1939).

Podaje się do wiadomości, że w ciągu m-ca marca r. 1939 pomimo odwołania zbiórki Komunikatem Nr 271 (Dz. Urz. M. O. S. Nr 19 str. 360), na konto P. K. O. Komitetu Zbiórki wpłynęła kwota zł 63 gr. 09.

Do dnia 1.III. 1939 zebrano . 64.057 zł 79 gr
w miesiącu marcu r.b. wpłynęło 63 zł 09 gr.

Razem do dnia 1.IV.39 zebrano 64.120 zł 88 gr

Stan konta jest obecnie następujący:

Razem na dzień 1.IV. 1939 r. . 64.120 zł 88 gr
Wydatkowano . . . . . 47.553 zł 85 gr

Pozostało na rachunku . . . 16.567 zł 03 gr

Kwotę powyższą w porozumieniu z władzami wojskowymi przeznaczono na zakup tzw. „taczanek sanitarnych”, służących do przewozu rannych.

Jednocześnie Komitet Zbiórki zawiadamia, że zwrócił się do odpowiednich czynników z prośbą o zamknięcie konta w P. K. O., a Pan Minister Opieki Społecznej, celem formalnej likwidacji zbiórki, powołał Komisję Rewizyjną w następującym składzie:

1) Dr Stembrowicz Kazimierz, inspektor lekarski w Komisariacie Rządu na m. st. Warszawę.

2) Mgr Grabowski Mateusz, inspektor farmaceutyczny w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie.

3) Czaraszkiwicz Stefan, kierownik Oddziału Ogólnego Państwowego Zakładu Higieny w Warszawie.

117.

ZBIÓR UKŁADÓW ZBIOROWYCH PRACY.

W okresie od dnia 12 do 25 kwietnia 1939 r. wydano Nr 24 i 25 „Zbioru Układów Zbiorowych Pracy” o treści następującej:

Nr 24 z dnia 18 kwietnia 1939 r.

Poz. 59. Zarządzenie M. O. S. z dn. 6.IV. 1939 r. o nadaniu mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo - Arbitrażowej w Chorzowie z dn. 13.III. 1939 r., ustalającemu warunki płacy pracowników umysłowych zatrudnionych w górnośląskim przemyśle górniczo-hutniczym.

Poz. 60. Zarządzenie M. O. S. z dn. 6.IV. 1939 r. o nadanie układowi zbiorowemu pracy z dn. 16.IX. 1938 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót budowlanych na obszarze miasta Gdyni.

Poz. 61. Zarządzenie M. O. S. z dn. 6.IV. 1939 r. o nadaniu układowi zbiorowemu pracy z dn. 21.XII. 1938 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw komuni-

kacji samochodowej na obszarze województwa lubelskiego.

Poz. 62. Obwieszczenie M. O. S. z dn. 6.IV. 1939 r. o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw instalacyjnych wodociągowych i gazociągowych oraz centralnego ogrzewania na obszarze województwa krakowskiego układowi zbiorowemu pracy z dnia 25.VI. 1938 r.

Poz. 63. Obwieszczenie M. O. S. z dn. 6.IV. 1939 r. o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich nieruchomości na obszarze miasta Białej układowi zbiorowemu pracy z dnia 16.XI. 1938 r. dla dozorców domowych.

Nr 25 z dnia 22 kwietnia 1939 r.

Poz. 64. Zarządzenie M. O. S. z dn. 20.IV. 1939 r. w sprawie poddania zatargu zbiorowego w przemyśle budowlanym na obszarze miasta Krakowa i okolicy rozstrzygnięciu komisji rozjemczej.

Poz. 65. Zarządzenie M. O. S. z dn. 20.IV. 1939 r. w sprawie poddania zatargu zbiorowego w przemyśle budowlanym na obszarze miasta Lwowa rozstrzygnięciu komisji rozjemczej.

Poz. 66. Zarządzenie M. O. S. z dn. 17.IV. 1939 r. w sprawie poddania zatargu zbiorowego na robotach budowlanych na obszarze m. Łodzi i województwa łódzkiego rozstrzygnięciu komisji rozjemczej.

Poz. 67. Zarządzenie M. O. S. z dn. 15.IV. 1939 r. o nadaniu układowi zbiorowemu pracy z dn. 30.IX. 1938 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów graficznych na obszarze miasta Krakowa.

Poz. 68. Obwieszczenie M. O. S. z dn. 13.IV. 1939 r. o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw budowlanych na obszarze miasta Tarnowa i okolicy układowi zbiorowemu pracy z dn. 14.V. 1937 r.

Poz. 69. Obwieszczenie M. O. S. z dn. 14.IV. 1939 r. o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót zduńskich na obszarze miasta Poznania i okolicy układowi zbiorowemu pracy z dn. 13.II. 1939 r.

ZAMÓWIENIA I WPLATY NALEŻY KIEROWAĆ POD ADRESEM

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ, WARSZAWA, UL. DŁUGA 38/40.

NAKLADEM MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22, Nr 106624.